

يُؤْتَى بِالرَّجُلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيُلْقَى فِي النَّارِ، فَتَنْدَلِقُ أَقْتَابُ بَطْنِهِ، فَيَدُورُ بِهَا كَمَا يَدُورُ الْحِمَارُ بِالرَّحَى

له اسامه بن زيد رضي الله عنه خخه روايت دى وايي هغه ته وويل شول چې: آيا ته عثمان ته نه ورځې چې (د شته فتنو په اړه ورسره) خبرې وکړې؟ هغه وويل: آيا تاسو فکر کوئ چې زه ورسره خبرې نه کوم، ځکه چې تاسو ته مې بېرته ندي اورولي؟ قسم په الله چې ما ورسره يو په يو خبرې کړي، خو نه غواړم داسې کومه خبره ډاگيزه کړم، چې زه لومړی کس اوسم په ډاگه کوم يې او نه هم هغه چا ته وایم چې پر ما باندې حاکم وي چې: هغه تر ټولو غوره انسان دى، ځکه ما له رسول الله صلى الله عليه وسلم خخه اورېدلي چې ويل يې: «يُؤْتَى بِالرَّجُلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيُلْقَى فِي النَّارِ، فَتَنْدَلِقُ أَقْتَابُ بَطْنِهِ، فَيَدُورُ بِهَا كَمَا يَدُورُ الْحِمَارُ بِالرَّحَى، فَيَجْتَمِعُ إِلَيْهِ أَهْلُ النَّارِ، فَيَقُولُونَ: يَا فُلَانُ مَا لَكَ؟ أَلَمْ تَكُنْ تَأْمُرُ بِالْمَعْرُوفِ، وَتَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ؟ فَيَقُولُ: بَلَى، قَدْ كُنْتُ أَمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَلَا آتِيهِ، وَأَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ وَآتِيهِ». «د قيامت په ورځ به يو سړى راوستل شي او ورته به واچول شي، نو کولمې به يې راووځي، هغه به خپلې کولمې په ځان پسې راکاري او داسې به تاوېږي لکه څنگه چې خر مېچن تاووي، نو دوزخيان به ورته راټول شي، وايې به: اې فلانکيه، په تا څه شوي؟ آيا تا به خلکو ته په نېکۍ امر نه کاوه او له بدۍ به دې نه منع کول؟ نو وبه وايي: هو، ما به په نېکۍ امر کاوه او خپله به مې نه کوله، او له «بديو به مې خلک منع کول او خپله به مې کوله».

[صحيح دى] [متفق عليه دى]

اسامة بن زيد رضي الله عنهما ته وويل شو: آيا عثمان بن عفان رضي الله عنه ته نه ورځې چې د هغه فتنې په اړه ورسره وغږېږې چې د خلکو تر منځ راپارېدلې ده، تر څو يې ختمه کړې، نو هغه ورته وويل چې په پټه يې ورسره د اصلاح لپاره خبرې کړې دي، نه دا چې فتنه راپاروي، موخه يې دا وه چې نه غواړي د خلکو په مخکې په واکمنانو نيوکي وکړي، ځکه دا کار د خليفه په وړاندې يو ډول جرات دى، چې دا په خپله د شر او فتنې دروازه خلاصوي، حال دا چې زه نه غواړم لومړی کس اوسم چې دا دروازه خلاصوي. بيا اسامة رضي الله عنهما وفرمايل: چې دى په پټه واکمنانو ته نصيحت کوي او هيچا ته چاپلوسي نه کوي که هغه امير هم وي، او تملق ورته هم نه کوي چې د هغوى په مخکې يې ناحقه ستاينه وکړي، دا ځکه چې هغه له رسول الله صلى الله عليه وسلم خخه اورېدلي و چې د قيامت په ورځ به يو سړى راوستل شي او په اور کې به واچول شي، نو د سختې گرمۍ او سخت عذاب له امله به يې په تېزۍ سره کولمې له گېډې د باندې راووځي، نو په همدې حالت کې به خپلې کولمې د ځان پسې راکاري او تاوېږي به لکه خر چې د مېچن تاوولو لپاره تاوېږي کله چې پرې اوږه کوي، نو دوزخيان به پرې د کړۍ په څېر راټول شي او پوښتنه به ترې وکړي چې: آيا تا مور ته په نېکۍ امر نه کاوه او له بديو دې نه منع کولو؟! نو دى به ووايي: ما په نېکۍ امر کاوه خو خپله مې نه کوله، او له بديو مې (خلک) منع کول او خپله به مې بدې کوله.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

